

Ferðsluvanlukka

kravði mannalív

EIN RÆÐULIG KENSLA

– At hava verið atvoldin til, at ein persónur læt lív, er ein ræðulig kensla, ið fylgir mær enn. Løgreglan hevur staðfest, at eg einki skeivt gjørdi og at bremsurnar og dekkini vóru sum tey áttu. Men tað broytir ikki tað sannroynd, at eg koyrði trailaran og ein maður læt lív. Tað sigur Marnar Djurhuus, sum farna november gjørdist partur av eini ferðsluvanlukku

HALLUR AV RANA

Mikudagurin 11. november var ein arbeiðsdagur sum allir aðrir hjá tá 20 ára gamla lastbilaføraranum Marnar Djurhuus. Hann hevði verið í Kollafirði eftir einum tómun vogni, áðrenn leiðin gekk inn á Skálafjørðin, har hann fylti vognin við flamingo eskjum frá Bakka-frost.

Á veg aftur til Havnar steðgaði hann við hús í Svínáum, har hann fekk sær ein døgurðabita, áðrenn leiðin gekk víðari. Tað var einki, sum tá bendi á, at hesin dagurin var øðrvísi enn nakar annar arbeiðsdagur. Á veg oman móti brúnni við Streymin hendi tó tað, ið er marran hjá øllum lastbilaførarum. Ein bilur koyrði út fyri tunga lastbilin. Ungi lastbilaførarin hevði ongan kjans at steðga lastbilinum og tá avtornaði kravdi samanstoyturin eitt mannalív.

Samanstoyturin

Hendingin hendan vetrardagin

**Hetta at yvirhála
fyri at spara tíð
er fullkomiliga
vónleyst. Eingin
sparir tíð í
Føroyum við at
koyra skjótt. Tá
ein bilur yvir-
hálar meg til
Havnar, so mæti
eg vanliga tí
bilinum aftur
í bilrøðini í
Hoyvíkini»**

Marnar Djurhuus

í november er brend føst í minnum hjá Marnar Djurhuus, tá vit hitta hann eitt gott hálv ár eftir vanlukkuna.

– Eg kom koyrandi oman móti brúnni, tá ein bilur kemur út frá Norðskála. Eg siggi at bilurin koyrir og visti beinanvegin, at hetta endar í einum samanstoyti. Tað var als ikki einum spurningur um eg fór at raka bilin, men hvussu eg fór at raka bilin, sigur Marnar Djurhuus um løtuna beint áðrenn vanlukkuna.

Um hetta mundi var lastbilurin hjá Marnar Djurhuus staddur við innkoyringina til Norðskála, meðan bilurin, ið koyrði út fyri, var við útkoyringina. Sostatt var einans umleið breiddin av einum vegi millum akførini, tá Marnar Djurhuus varnaðist, hvat var um at henda,

– Túsund tankar fóru gjøgnum høvdið hjá mær, men alt gekk so skjótt fyri seg. Eg sá ikki bilin blinka, so eg vónaði at hann fór suðureftir. Tí eg visti, at vit fóru at bresta saman, men um hann fór suðureftir, so rakti eg reyvina á

bilinum heldur enn síðuna. Tíverri koyrði hann upp á tvørs, og eg rendi beint inn í síðuna á bilinum, greiðir Marnar Djurhuus frá og heldur fram.

– Eg bremsaði alt tað eg kundi og helt so fast um róðrið sum eg kundi. Fyrst kendi eg ein brest, tá eg rakti bilin og slongdi hann avstað, og síðan ein brest aftrat, tá eg sjálvur rakti autoverjuna.

Royndi at hjálpa

Sjálvur slapp Marnar Djurhuus frá hendingini við einans nøkrum bláum merkjum á hálsin, har eitt sjónvarp í bilinum hevði rakt hann, og pínu í handliðunum, tí hann hevði hildið fast um róðrið. So hann var skjótur úr bilinum eftir samanstoytin.

– Hurðin hjá mær var føst, men eg fekk sparka hana upp, og fór so yvir til bilin fyri at vita hvussu støðan var. Tá var eingin annar komin, men eg visti longu, at líkindi ikki vóru góð, sigur Marnar Djurhuus.

Tá ið ungi lastbilaførarin kom fram til bilin, legði hann merki til,

at tað vóru tveir persónar í bilinum, men at støðan var ymisk hjá teimum báðum.

– Báðir menninir vóru fastir í bilinum, men eg haldi, at bilfórarin longu var deyður tá. Síðumaðurin var tó á lívi, og við fólki, ið komu á staðið, royndu vit at sleppa inn til hansara, greiðir Marnar Djurhuus frá.

Hurðin til ferðafólki var tó føst undir autoverjuni, so roynt varð at flyta bilin, so fólk kundu sleppa framat viðkomandi. Tað eydnaðist at flyta bilin, men hurðin var enn føst, so tað var ikki fyrr enn slækki-liðið kom á staðið, og fekk klipt hurðina upp, at tað eydnaðist at fáa ferðafólkið úr bilinum.

Ferðafólkið og Marnar Djurhuus yvirlivdu samanstoytin, men bilfórarin, ið sat á tí síðuni, ið lastbilurin rakti, varð staðfestur deyður, tá hann kom á Lands-sjúkrahúsið.

Ræðulig kensla

Hóast lögreglan hevur staðfest, at Marnar Djurhuus ikki átti nakran feil í vanlukkuni, so hevur hann ilt